

Men der er ingen af de lande, der har underskrevet den, som har været i stand til at opnå, at det skete, skønt de meget, meget gerne ville. Det var det, jeg sådan set tænkte på, da vi talte om menneskerettigheder før med hr. Elmquist, og det skal klogt formuleres. Det er vanskeligt at formulere det således, at det er juridisk holdbart og enkelt forståeligt, og det er jo to nødvendige ting for grundlovsparagraffer.

Poul Nødgaard (DF):

Det var jo store og vise ord. Men som det er fremgået af debatten i dag, skal der være enighed om præmisserne og grundlaget for en grundlovsændring i Danmark, og efter debatten i dag at dømme er der tilsyneladende utrolig stor uenighed her, i hvert fald mellem den ideologi, SF har, og den ideologi, store dele af det øvrige Folketing har, og det er sådan set både synd og skam for SF, som har gjort så meget ud af at udarbejde dette forslag – det vil jeg godt anerkende, for jeg har læst det meste af det igennem, og for mig at se ligger der et kæmpearbejde bag det. Selvfølgelig er der også noget genbrug i det – det er jeg godt klar over – men det er der jo tit i de forslag, vi ser i Folketinget.

Men når det er sagt, vil jeg blot kommentere enkelte af punkterne i forslaget, for flere af ordførerne har allerede gennemgået dem punkt for punkt, så det har jeg ingen planer om at gøre. Og statsministeren vil også gerne hjem, tror jeg, og det vil vi alle sammen, så alene af den grund skal jeg gøre det ganske kort.

Når SF f.eks. vil have noget om demokrati på arbejdspladsen med i grundloven, spørger jeg bare i al min naivitet: Hvordan kan det få plads i en grundlov? Det må da være noget, der aftales mellem arbejdsmarkedets parter, og hvis der så er noget, der skal lovjusteres, gør man det.

Og på samme måde falder jeg over punktet om det kommunale selvstyre, for i § 82 i den nuværende grundlov står der: »Kommunernes ret til under statens tilsyn selvstændigt at styre deres anliggende ordnes ved lov.« Og det er så fint og fornemt skrevet, som det kan være. Hvad er det så, man vil have med? En cementering af det kommunale selvstyre? Det tror jeg ganske enkelt det vil være umuligt at formulere i en lov, for kommunalt selvstyre er jo et vidt begreb.

Og med hensyn til de abstrakte tanker, SF har om, at der skal ske store forandringer med monarkiet – tanker, som Enhedslisten tilsyneladende deler – vil jeg sige, at det skal der helt givet ikke. Men nu, hvor vi har debatteret

grundloven så meget i dag, vil jeg gentage, hvad jeg sagde under forespørgselsdebatten: Det eneste, der efter Dansk Folkepartis opfattelse kan bære en grundlovsændring igennem, er, hvis kronprinsens førstefødte bliver en pige, for så tror jeg, det vil være et folkekrav i Danmark, og så skal man nok komme til stemmeurnerne og stemme for, at den førstefødte selvfølgelig skal på tronen.

Jeg ved egentlig ikke, hvorfor den ændring ikke blev gennemført i sin tid, men det var nok, fordi man ikke turde gå så vidt dengang; man turde lige akkurat sørge for, at Margrethe kom på tronen, og så håbede man på, at hendes børn ville blive drenge, og alt det dér.

Så jeg tror, at det simpelt hen kommer som et folkekrav, og så skal de fornødne procenter nok stemme for en sådan grundlovsændring.

Og jeg mener, at der i Danmark er tradition for, at det at sætte en grundlov til afstemning er et soloforetagende og ikke noget, som man kobler sammen med noget andet, og det vil sige, at man virkelig skal vide, hvad man gør, inden man eventuelt lider det nederlag at tabe en folkeafstemning om en ny grundlov.

Og til sidst vil jeg så rose SF for punktet om folkeafstemningerne, for det synes jeg er et godt punkt.

Men der er jo lige et minus ved det med folkeafstemningerne: Hver eneste gang Dansk Folkeparti har fremsat et forslag om at få en folkeafstemning om det ene eller det andet, har der faktisk stort set ikke været nogen her i salen, der har stemt for forslaget. Selv Det Radikale Venstre, som gang på gang kører frem med, at der skal være flere folkeafstemninger i Danmark, vender tommelfingeren nedad, når der skal trykkes på de knapper, der er ud for hvert folketingsmedlems plads. Bortset fra nogle få partier, bl.a. Dansk Folkeparti, der helhjertet ønsker flere folkeafstemninger, er der intet ønske og ingen vilje til det.

Og så skriver SF noget om, at med hensyn til kommunale folkeafstemninger kan det være svært at finde ud af, om en folkeafstemning skal dække hele kommunen eller kun en del af den.

Det synes jeg ikke er svært at finde ud af. Som mangeårig kommunalpolitiker har jeg et par gange prøvet at være med til udskrive en folkeafstemning, og hvis den f.eks. drejer sig om noget vedrørende en skole, er alle valgberettigede i skoledistriktets område, hvad enten de har børn i skolen eller ej, naturligvis berettigede til at sætte deres kryds for det ene eller det andet